

การลงทุนใน อินโดนีเซีย

2016 version

EY

Building a better
working world

คำนำ

คู่มือการลงทุนฉบับนี้จัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือระหว่างอียิปต์ประเทศไทยและอียิปต์อินโดนีเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปภาพรวมการลงทุนในอินโดนีเซีย เกี่ยวกับการวิเคราะห์บรรยากาศการลงทุน ภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการลงทุน การปฏิบัติทางการบัญชีในอินโดนีเซีย

ทั้งนี้ การตัดสินใจการดำเนินธุรกิจในแต่ละประเทศมีความซับซ้อนและต้องอาศัยข้อมูลเชิงพาณิชย์ในแต่ละประเทศ นักลงทุนที่สนใจ ควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในรายละเอียดข้อมูลในคู่มือฉบับนี้เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2559

สารบัญ

บทนำ	1
สภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศ	1
ประชากร	2
ภาษา	2
เวลาทำการ	2
เวลา	2
วันหยุดนักขัตฤกษ์	3
A. โครงสร้างรัฐบาลและสภาพเศรษฐกิจ	5
A.1 โครงสร้างรัฐบาล	5
A.2 เศรษฐกิจ	6
A.3 อุตสาหกรรมชั้นนำ	7
A.4 ระบบการเงินและการธนาคาร	8
A.5 สกุลเงิน	9
B. การลงทุนและการค้าจากต่างประเทศ	10
B.1 สิทธิประโยชน์สำหรับนักลงทุน	10
B.2 การลงทุนในกลุ่มธุรกิจพิเศษ	11
B.3 ความร่วมมือและข้อตกลงทางการค้าในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ	14
B.4 คู่ค้าหลักและการนำเข้าส่งออกที่สำคัญ	14
B.5 การนำเข้าและการส่งออก	15
C. สถานประกอบการ	17
C.1 รูปแบบการดำเนินธุรกิจ	17
C.2 การควมรวมและการซื้อกิจการ	18
C.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	19
C.4 เงินได้ที่ต้องเสียภาษี	21
C.5 ภาษีอื่นๆ	25
C.6 รายงานทางการเงิน และการสอบบัญชี	25
D. บุคคลธรรมดา	28
D.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	28

D.2	เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	31
D.3	การชำระภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการ	32
D.4	อนุสัญญาภาษีซ้อน	32
D.5	วิชา	34
D.6	ใบอนุญาตทำงาน	35

สภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศ

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย หรืออินโดนีเซีย ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะเรียงรายอยู่ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย อินโดนีเซียมีพรมแดนภาคพื้นดินทางทิศเหนือติดกับมาเลเซีย ทางทิศตะวันออกติดกับปาปัวนิวกินี และทางทิศใต้ติดกับติมอร์ตะวันออก ส่วนอาณาเขตทางทะเลทิศเหนือติดกับสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์และปาเลา และทางทะเลทิศใต้ติดกับออสเตรเลีย

อินโดนีเซียมีพื้นที่มากกว่า 2 ล้านตารางกิโลเมตร โดยประกอบไปด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 17,500 เกาะ ในทางภูมิศาสตร์นั้นอินโดนีเซียสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ได้แก่ หมู่เกาะซุนดาใหญ่ หมู่เกาะซุนดาน้อย หมู่เกาะโมลุกกะและปาปัว

อินโดนีเซียตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตรส่งผลให้มีสภาพอากาศร้อนชื้นตลอดปี โดยมีเพียง 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน (ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม) และฤดูฝน (ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนเมษายน) อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 25 องศาเซลเซียส ถึง 35 องศาเซลเซียส

ประชากร

ในปี 2557 ประชากรในอินโดนีเซียมีจำนวนสูงถึง 253 ล้านคนโดยประมาณ ทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับที่ 4 ของโลก อินโดนีเซียประกอบไปด้วยประชากรหลายเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวชวา ชาวจุนดา ชาวมาเลย์ ชาวมาดुरีส ชาวบาตัก และเชื้อชาติอื่นๆ

อินโดนีเซียไม่มีศาสนาประจำชาติ โดยชาวอินโดนีเซียส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนศาสนาอื่นๆที่นับถือ ได้แก่ คริสต์ ฮินดู พุทธ และขงจื้อ กรุงจาการ์ตาเป็นเมืองหลวงซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นกว่า 10 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 4 ของประชากรทั้งหมดโดยประมาณ จึงถือเป็นเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุดทั้งในอินโดนีเซียและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภาษา

ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการของอินโดนีเซีย และเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ส่วนภาษาอื่นๆ ที่ชาวอินโดนีเซียนิยมใช้ ได้แก่ ภาษาชวา ภาษาดัตช์และภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ

เวลาทำการ

เวลาทำการโดยทั่วไปของอินโดนีเซียคือเวลา 08.00 น. ถึง 17.00 น. วันจันทร์ถึงวันศุกร์ โดยบริษัทบางแห่งเปิดทำการในวันเสาร์ตั้งแต่เวลา 09.00 น. ถึง 13.00 น.

เวลา

อินโดนีเซียแบ่งเวลามาตรฐานเป็น 3 เขตเวลา ได้แก่ เวลามาตรฐานของภาคกลางซึ่งเร็วกว่าเวลามาตรฐานกรีนิช (Greenwich Mean Time: GMT) 8 ชั่วโมง หรือเร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง เวลามาตรฐานของภาคตะวันตก (รวมถึงกรุงจาการ์ตา) เท่ากับเวลาของประเทศไทย และเวลามาตรฐานของภาคตะวันออกเร็วกว่าประเทศไทย 2 ชั่วโมง

ตารางด้านล่างแสดงความแตกต่างของเวลา และระยะเวลาเดินทางทางอากาศ โดยประมาณจากกรุงเทพมหานครไปเมืองสำคัญต่างๆ

	จำนวนชั่วโมงที่เร็วกว่า / ช้ากว่า กรุงเทพมหานคร	เวลาในการเดินทางทางอากาศ จากกรุงเทพมหานคร (ชั่วโมง)
กรุงเทพมหานคร	-	3
ฮ่องกง	+1	5
สิงคโปร์	+1	2
โตเกียว	+2	7
ชิดนีย์	+3	7
ลอนดอน	-7	15
นิวยอร์ก	-12	21
ลอสแอนเจลิส	-15	18

วันหยุดนักขัตฤกษ์

ตารางด้านล่างแสดงวันหยุดราชการของอินโดนีเซียในปี 2559 วันที่แสดงเป็นตัวเอียง จะเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปีตามปฏิทินจันทรคติ

	2559
วันขึ้นปีใหม่สากล	1 มกราคม
วันตรุษจีน	8 กุมภาพันธ์
วันปีใหม่ตามปฏิทินฮินดู	9 มีนาคม
วันกวีตฟรายเดย์	25 มีนาคม
วันแรงงาน	1 พฤษภาคม
วันแห่งการเสด็จขึ้นสู่วรรคของพระเยซู	5 พฤษภาคม
วันแห่งการเสด็จขึ้นสู่วรรคของท่านนบีมุฮัมหมัด	6 พฤษภาคม

วันวิสาขบูชา	22 พฤษภาคม
วันสิ้นสุดเทศกาลการถือศีลอด	6-7 กรกฎาคม
วันแห่งอิสราฟอินโดนีเซีย	17 สิงหาคม
วันฮารีรายาฮิดูล อัดฮา	12 กันยายน
วันปีใหม่ตามปฏิทินอิสลาม	2 ตุลาคม
วันคล้ายวันเกิดของท่านนบีมุฮัมมัด	12 ธันวาคม
วันคริสต์มาส	25 ธันวาคม

A. โครงสร้างรัฐบาลและสภาพเศรษฐกิจ

A.1 โครงสร้างรัฐบาล

อินโดนีเซียมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาล มีผู้ว่าราชการจังหวัดปกครองแต่ละจังหวัด ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ระยะเวลาดำรงตำแหน่งคือ 5 ปี และสามารถขยายได้อีก 5 ปี หากได้รับเลือกตั้งในครั้งถัดไป

สภาที่ปรึกษาประชาชน (People's Consultative Assembly : MPR) ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (People's Representative Council : DPR) จำนวน 560 คน และสภาผู้แทนราษฎรส่วนภูมิภาค (Regional Representative Council : DPD) จำนวน 132 คน ซึ่งเป็นผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งจาก 33 จังหวัด จังหวัดละ 4 คน สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ออกกฎหมาย ตั้งงบประมาณของประเทศและกำกับดูแลการดำเนินงานนโยบายทางการเมือง ในขณะที่สภาผู้แทนราษฎรส่วนภูมิภาคมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับส่วนภูมิภาค

A.2 เศรษฐกิจ

อินโดนีเซียพยายามลดทอนอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้มีเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามาเป็นจำนวนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ภาครัฐยังคงมีบทบาทสำคัญในการบริหารรัฐวิสาหกิจจำนวนมากกว่า 100 แห่ง และควบคุมราคาสินค้าอุปโภคบริโภคพื้นฐาน เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ข้าว และไฟฟ้า เป็นต้น

อินโดนีเซียอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตรกรรม และมีปัจจัยที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติหลายประการ เช่น อัตราการขยายตัวของประชากรชนชั้นกลางอย่างรวดเร็ว ค่าแรงและต้นทุนการผลิตต่ำ และเสถียรภาพทางการเมือง

อุตสาหกรรมหลักอื่นๆ ของอินโดนีเซีย ได้แก่ การผลิต เหมืองแร่ เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว โดยมากกว่าร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) มาจากภาคอุตสาหกรรม ตามด้วยภาคบริการ และภาคการเกษตร กว่าร้อยละ 80 ของจีดีพีของอินโดนีเซียมาจากพื้นที่ทางภาคตะวันตกของประเทศ โดยเฉพาะเกาะชวาและเกาะสุมาตราซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับสิงคโปร์และมาเลเซีย

แนวโน้มเศรษฐกิจโดยรวม

ในปัจจุบันอินโดนีเซียได้พัฒนาไปสู่การเป็นสังคมเมืองและมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นสมาชิกในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (G-20) โดยในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินในทศวรรษที่ผ่านมา อินโดนีเซียได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจไม่มากนักเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจโลกโดยรวม

ระดับการบริโภคภายในประเทศที่สูงขึ้นจากการขยายตัวของประชากรชนชั้นกลาง มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการลงทุนทั้งจากนักลงทุนอินโดนีเซียและนักลงทุนต่างชาติ ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยประมาณสองในสามของจีดีพีมาจากการบริโภคภายในประเทศ

สำหรับภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มจะแข็งแกร่งยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นภาคส่วนที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุนต่างชาติ ทางภาครัฐได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของ

ภาคอุตสาหกรรมจึงออกมาตรการให้สิทธิประโยชน์หลายประการเพื่อชักจูงให้เกิดการลงทุนภายในประเทศอันมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของอินโดนีเซียมากยิ่งขึ้น

A.3 อุตสาหกรรมชั้นนำ

การผลิต

ในปัจจุบัน ภาคการผลิตมีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการขยายตัวของจีดีพีของอินโดนีเซีย สินค้าหลักจากอุตสาหกรรมนี้ได้แก่ รองเท้า สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ รถยนต์ เพอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยางและสารเคมี เนื่องจากภาคการผลิตของอินโดนีเซียนั้นมีปัจจัยด้านค่าแรงและต้นทุนการผลิตต่ำ รวมถึงมีการบริโภคภายในประเทศที่มากยิ่งขึ้น การตั้งฐานการผลิตที่อินโดนีเซียจึงเป็นที่นิยมสำหรับผู้ประกอบการ โดยรัฐบาลคาดการณ์ว่าภาคการผลิตมีโอกาสในการขยายตัวสูงจึงวางแผนสร้างเขตอุตสาหกรรมใหม่รวม 36 เขต และเขตเศรษฐกิจพิเศษอีก 2 เขตเพื่อรองรับการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียที่สำคัญของการลงทุนในอินโดนีเซีย คือปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ส่งผลให้ต้นทุนค่าขนส่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

เหมืองแร่

อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตแร่ ถ่านหิน ทองแดง ทอง นิกเกิล และดีบุก เป็นอันดับต้นๆ ของโลก นอกจากนี้ยังเป็นผู้ผลิตแร่บอไซด์ ฟอสเฟตและเหล็กทราย ความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ธาตุปริมาณมากและหลากหลายชนิดนั้นส่งผลดีต่อปริมาณการส่งออก อัตราการจ้างงาน และกิจกรรมทางภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

รัฐบาลอินโดนีเซียตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ จึงได้ออกมาตรการต่างๆ เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม เจือปนและข้อจำกัดในการรักษาสีสิ่งแวดล้อมบางส่วนได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่และเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคเอกชนในประเทศมีกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ จึงออกนโยบายกระตุ้นอุตสาหกรรมภายในประเทศ รวมถึงไม่อนุญาตให้ส่งออกวัตถุดิบอันเป็นผลผลิตจากธุรกิจเหมืองแร่ ตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นไป

การเกษตร

อินโดนีเซียมีพื้นที่อุดมไปด้วยแร่ธาตุจากภูเขาไฟ ส่งผลให้อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ในการเพาะปลูกพืชฤดูร้อน และมีแรงงานมากกว่าหนึ่งในสามของประเทศอยู่ในภาคการเกษตร สินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซียได้แก่ น้ำมันปาล์ม ยางพารา โกโก้ และกาแฟ โดยเกษตรกรรายใหญ่จะมุ่งเน้นการเพาะปลูกเพื่อส่งออก ทั้งนี้ ทางภาครัฐมีส่วนช่วยสนับสนุนการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในภาคการเกษตรโดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เช่น การลดหย่อนและ/หรือยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรขาเข้า เป็นต้น

การท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เป็นอันดับ 4 ของอินโดนีเซีย โดยภาครัฐให้การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวขยายตัวอย่างมากเนื่องจากปัจจัยหลายด้าน เช่น การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการสายการบินทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ค่าที่พัก ค่าอาหารและค่าเดินทางลดต่ำลง ชาวอินโดนีเซียมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น รวมถึงการอ่อนตัวของค่าเงินรูเบียซึ่งส่งผลให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรนั้นเป็นอุปสรรคที่สำคัญสำหรับการท่องเที่ยว

A.4 ระบบการเงินและการธนาคาร

ธนาคารกลางและหน่วยงานที่กำกับและดูแลด้านการเงิน

ธนาคารกลางอินโดนีเซียเป็นหน่วยงานอิสระ มีเป้าหมายที่จะสร้างเสถียรภาพของค่าเงินภายในประเทศ โดยใช้อัตราเงินเฟ้อและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นดัชนีชี้วัดเสถียรภาพดังกล่าว

ธนาคารพาณิชย์

ในปัจจุบัน อินโดนีเซียมีธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด 121 แห่ง แบ่งออกเป็นธนาคารรัฐ 4 แห่งและธนาคารเอกชน 117 แห่ง ธนาคารพาณิชย์เป็นตัวแทนของธนาคารกลางอินโดนีเซียในการอนุมัติธุรกรรมของบริษัทต่างชาติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ การลงทุนของบริษัทต่างชาติที่มีมูลค่าสูงอาจต้องได้รับการอนุมัติจากธนาคารกลางของอินโดนีเซีย

ตลาดหลักทรัพย์

ในปัจจุบัน อินโดนีเซียมีตลาดหลักทรัพย์เพียงแห่งเดียวคือ ตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (Indonesia Stock Exchange: IDX) ซึ่งเกิดจากการควบรวมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพของ ตลาดเงินและตลาดทุนระหว่างตลาดหลักทรัพย์สุราบายา (Surabaya Stock Exchange) และตลาดหลักทรัพย์จาการ์ตา (Jakarta Stock Exchange) ตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (IDX) มีส่วนช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นแหล่งของเงินทุนระยะยาวเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจ

A.5 สกุลเงิน

อินโดนีเซียใช้สกุลเงินรูเปีย (Rupiah หรือ IDR) ซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนจะถูกกำหนดตาม กลไกของตลาด

B. บรรยากาศการลงทุนและการค้าจากต่างประเทศ

B.1 สิทธิประโยชน์สำหรับนักลงทุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของอินโดนีเซีย

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของอินโดนีเซีย (Indonesia Investment Coordinating Board: BKPM) จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนอินโดนีเซียและนักลงทุนต่างชาติ โดยสิทธิประโยชน์หลัก มีดังต่อไปนี้

สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร

บริษัทอินโดนีเซียที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขของ BKPM ทั้งบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ หรือบริษัทที่มีการขยายการลงทุนในกลุ่มธุรกิจหรือในพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

- ▶ การหักค่าเสื่อมราคาและการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ในอัตราเร่ง
- ▶ ขยายระยะเวลาการใช้ผลขาดทุนสะสมจาก 5 ปี เป็นระยะเวลาสูงสุด 10 ปี
- ▶ ลดอัตราภาษีเป็นอัตราร้อยละ 10 (หรือน้อยกว่า ภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อน) สำหรับเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นบริษัทต่างชาติหรือชาวต่างชาติ

- ▶ ลดหย่อนภาษีเป็นจำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนเงินลงทุนในที่ดิน อาคาร โรงงาน และอุปกรณ์ โดยถือเป็นรายจ่ายทางภาษีด้วยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี เป็นเวลา 6 ปี

สิทธิประโยชน์จากการนำเข้า

บริษัทที่ประกอบกิจการผลิตสินค้าหรือให้บริการในภาคอุตสาหกรรม เช่น การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม การขนส่งมวลชน การบริการสาธารณสุข การทำเหมืองแร่ การก่อสร้าง การโทรคมนาคมและการทำเรือ จะได้รับสิทธิยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้าเครื่องจักร สินค้าและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด

สิทธิประโยชน์สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบุกเบิก

นักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมบุกเบิก (Pioneer industry) สามารถขอรับลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 5 ปี ถึง 15 ปี และอาจขยายระยะเวลาได้ถึง 20 ปี โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ

ทั้งนี้ นักลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเป็นพิเศษ เช่น กลุ่มธุรกิจพิเศษที่ได้กล่าวถึงในหัวข้อ B.2 จะไม่สามารถรับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลข้างต้นอีก

B.2 การลงทุนในกลุ่มธุรกิจพิเศษ

กลุ่มธุรกิจดังต่อไปนี้ เป็นกลุ่มธุรกิจที่เสียภาษีในอัตราพิเศษ

ปิโตรเลียม

บริษัทที่ประกอบธุรกิจปิโตรเลียมจะได้รับสิทธิเสียภาษีในอัตราพิเศษเมื่อได้ลงนามในสัญญา ทั้งนี้ สาขาบริษัทปิโตรเลียมต่างชาติ ยังคงมีภาระต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการจำหน่ายกำไรในอัตราร้อยละ 20 หรือในอัตราที่ต่ำกว่าตามอนุสัญญาภาษีซ้อน

เหมืองแร่

อัตราภาษีเงินได้ของบริษัเหมืองแร่ขึ้นอยู่กับยุคที่บริษัทเหมืองแร่นั้นได้รับสัมปทาน ผู้ที่ได้รับสัมปทานในยุคแรกจะเสียภาษีในอัตราตั้งแต่อ้อยละ 30 ถึงร้อยละ 45 ส่วนผู้ที่ได้รับสัมปทานในยุคหลังจะเสียภาษีตามอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ (อัตราภาษีปัจจุบันคือร้อยละ 25)

แม้ว่าบริษัทเหมืองแร่จะมีหน้าที่หักและนำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 20 ของเงินปันผลที่จ่ายให้กับผู้ถือหุ้นต่างชาติ ผู้ที่ได้รับสัมปทานในยุคแรกอาจได้รับลดภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายลงเหลืออัตราร้อยละ 10 ซึ่งอัตรากษัตริย์ดังกล่าวจะอาจลดลงตามอนุสัญญาภาษีซ้อน

บริษัทรับเหมาก่อสร้าง

บริษัทรับเหมาก่อสร้างต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 2 ถึงร้อยละ 6 ของมูลค่าสัญญา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของแต่ละบริษัท และ/หรือ ประเภทของการบริการ โดยจะถือว่าเป็นภาระภาษีสุดท้าย (Final tax) ของบริษัท ดังนั้น บริษัทรับเหมาก่อสร้างจึงไม่มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลอีกเมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี บริษัทรับเหมาก่อสร้างต่างชาติประกอบธุรกิจในอินโดนีเซียผ่านสาขาหรือสถานประกอบการถาวร จะมีภาระต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมในอัตราร้อยละ 20 บนรายได้ของสาขาหรือสถานประกอบการถาวรนั้นๆ หลังหักภาษีสุดท้าย (Final tax) อัตรากษัตริย์เงินได้นิติบุคคลดังกล่าวอาจลดหรือยกเว้นภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อน

บริษัทต่างชาติประกอบกิจการขุดเจาะน้ำมัน

บริษัทต่างชาติประกอบกิจการขุดเจาะน้ำมันต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลบนรายรับก่อนหักรายจ่ายในอัตราร้อยละ 3.75 และภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการจำหน่ายกำไรในอัตราร้อยละ 20 ซึ่งอาจลดหรือยกเว้นภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อน

บริษัทต่างชาติประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศและสายการบิน

บริษัทต่างชาติประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศและสายการบินต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 2.64 บนรายรับก่อนหักรายจ่าย

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2556 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาที่มียอดรายรับก่อนหักรายจ่ายต่อปีไม่เกิน 4.8 พันล้านบาท จะต้องเสียภาษีเงินได้อัตราร้อยละ 1 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายต่อเดือน ซึ่งภาษีดังกล่าวถือว่าเป็นภาระภาษีสุดท้ายของผู้เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามอัตราและวิธีการข้างต้น

- ▶ บุคคลธรรมดาที่ประกอบธุรกิจค้าขาย และ/หรือ ให้บริการซึ่งมิได้ใช้
สาธารณูปโภคของรัฐเพื่อประโยชน์ทางการค้า
- ▶ นิติบุคคลที่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจ
- ▶ นิติบุคคลที่มีรายรับก่อนหักรายจ่ายจากการดำเนินธุรกิจมากกว่า 4.8 พันล้านรูเปีย
ต่อปี

สำหรับมาตรการดังกล่าว ไม่รวมถึงเงินได้จากการบริการด้านวิชาชีพส่วนบุคคลที่เป็น
อิสระ เช่น ทนายความ นักบัญชี แพทย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรประเภทอื่นเป็นพิเศษ เช่น
บริษัทรับเหมาก่อสร้าง ไม่สามารถได้รับสิทธิเสียภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมในอัตราร้อยละ 1 ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ข้อจำกัดในการประกอบธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติ

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law) มีไว้เพื่อกำหนด
กฎเกณฑ์การลงทุนจากต่างประเทศ โดย BKPM ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล มีหน้าที่
พิจารณาและอนุมัติใบอนุญาตประกอบธุรกิจและกำกับดูแลบริษัทต่างชาติที่เข้ามา
ดำเนินธุรกิจในอินโดนีเซีย

ภายใต้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนโดยตรงจากบริษัทต่างชาติที่อยู่
ในรูปแบบบริษัทจำกัดจะเรียกว่า Penanaman Modal Asing (PMA) ในภาษา
อินโดนีเซีย โดยชาวต่างชาติอาจถือหุ้นทั้งหมดใน PMA หรืออาจร่วมทุนกับนักลงทุน
ในประเทศโดยไม่จำกัดขนาดของการลงทุน อย่างไรก็ตาม ประเภทธุรกิจที่ลงทุนจะต้องไม่
ตกอยู่ในรายการต้องห้ามลงทุน (Negative List) ซึ่งกำหนดประเภทกิจการที่ไม่
อนุญาตให้ชาวต่างชาติลงทุน และประเภทกิจการที่มีเงื่อนไขจำกัดการลงทุน เช่น การ
ขนส่งระหว่างประเทศ การให้บริการระบบข้อมูลสื่อสาร ธุรกิจธนาคารและ
อุตสาหกรรมยา

การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา

การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของอินโดนีเซียไม่มีผลกระทบต่อการค้าระยะสั้นเงินกู้ และการจ่ายเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิ แต่อย่างไรก็ตาม

การนำเงินออกจากอินโดนีเซียจำนวน 10,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือมากกว่า ธนาคารผู้ดำเนินการโอนจะมีหน้าที่แจ้งต่อธนาคารกลางอินโดนีเซีย นอกจากนี้ การกู้ยืมจากต่างประเทศจะต้องรายงานกับธนาคารกลางอินโดนีเซียเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลทุนสำรองเงินตราต่างประเทศของอินโดนีเซีย

B.3 ความร่วมมือและข้อตกลงทางการค้าในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

อินโดนีเซียเป็นสมาชิกกลุ่มการค้าในระดับภูมิภาคของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South-East Asian Nations: ASEAN) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) และองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO)

นอกจากนี้ อินโดนีเซียได้เข้าร่วมข้อตกลงการค้าเสรีแบบพหุภาคีกับญี่ปุ่นและปากีสถาน และยังได้ลงนามในข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreements: FTAs) กับจีน เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

B.4 คู่ค้าหลัก และการนำเข้าส่งออกที่สำคัญ

คู่ค้าหลักของอินโดนีเซียคือ ประเทศสมาชิกอาเซียน จีน ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา การส่งออกของประเทศได้รับการส่งเสริมจากการเปิดการค้าเสรีในระดับภูมิภาค เช่น ข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน (The ASEAN Free Trade Area: AFTA) และข้อตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้า

สินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซียประกอบด้วยถ่านหินอัดก้อน ก๊าซปิโตรเลียม น้ำมันปาล์ม น้ำมันดิบและยางพารา ส่วนสินค้าส่งออกหลักประเภทสินค้าโภคภัณฑ์ ได้แก่ โกโก้ กาแฟ ข้าว ชา และทองคำ

สินค้านำเข้าที่มีศักยภาพในการเติบโต ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น เครื่องจักร เเหล็ก ชิ้นส่วนประกอบและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์

B.5 การนำเข้าและการส่งออก

ข้อจำกัดในการนำเข้าและการส่งออก

ผู้นำเข้าสินค้ามายังอินโดนีเซียต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า (API) และหมายเลขประจำตัวจากกรมศุลกากร (NIK) ก่อนการนำเข้าสินค้า สำหรับการนำเข้าสินค้าบางประเภท เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ของเล่น สิ่งทอ รองเท้า อาจจำเป็นต้องใช้เอกสารและหลักฐานอื่นๆ เช่น ใบรับรองการตรวจสอบ

ทั้งนี้ การนำสินค้าเข้าอินโดนีเซียอาจมีข้อกำหนดเพิ่มเติมตามประเภทสินค้า เช่น

- ▶ การนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ต้องได้รับการตรวจโดยผู้ตรวจสอบรับอนุญาต ณ แหล่งต้นทางและแสดงใบรับรองการตรวจสอบดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร
- ▶ การนำเข้าเคมีภัณฑ์เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตยาหรือเครื่องสำอางนั้นจะต้องได้รับอนุญาต จากหน่วยงานกำกับดูแลด้านอาหารและยา
- ▶ การนำเข้าอุปกรณ์ทางการแพทย์จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการผลิตเพื่อส่งออกจะต้องได้รับใบอนุญาตสำหรับการส่งออกสินค้า โดยมีข้อจำกัด หรือเงื่อนไขพิเศษสำหรับการส่งออกสินค้าบางชนิด เช่น สิ่งทอ ไม้อัด กาแฟ น้ำมันปาล์ม แป้ง น้ำตาล และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ภาษีศุลกากรและพิธีการศุลกากร

สินค้าที่นำเข้ามาในอินโดนีเซียจะต้องเสียภาษีศุลกากรเว้นแต่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย ซึ่งผู้นำเข้าหรือตัวแทนออกของจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามพิธีการนำเข้า ณ สำนักงานศุลกากรที่ท่ารับสินค้าและชำระภาษีศุลกากรรวมถึงภาษีอื่นๆ

อินโดนีเซียใช้ระบบพิกัดศุลกากร (รหัสสี่หลัก) ตามระบบฮาร์โมนไนซ์ขององค์การศุลกากรโลกซึ่งจะแสดงเป็นอัตราร้อยละหรือจำนวนเงินรูเปียต่อหน่วยวัด โดยส่วนใหญ่อยู่ในอัตราระหว่างร้อยละ 0 ถึง ร้อยละ 40 ในขณะที่สินค้าบางชนิดจะมีพิกัดศุลกากรที่สูงขึ้น เช่น ยานพาหนะประกอบสำเร็จอยู่ในอัตราระหว่างร้อยละ 25 ถึง ร้อยละ 80 และสุราอยู่ที่อัตราร้อยละ 170

การสำแดงรายการสินค้านำเข้าควรมีเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง เช่น ใบแจ้งหนี้ ใบกำกับการบรรจุหีบห่อ และใบตราส่งสินค้าทางเรือหรือทางอากาศ ซึ่งเอกสารประกอบทั้งหมดนี้จะต้องสามารถอ้างอิงถึงชื่อผู้นำเข้าได้

ในสำนักงานศุลกากรขนาดใหญ่บางแห่ง การสำแดงรายการสินค้านำเข้าสามารถยื่นผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI) ได้ในขณะที่สำนักงานศุลกากรขนาดเล็กจะรับการสำแดงรายการสินค้านำเข้าแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอุปกรณ์เก็บข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผ่นดิสก์ ส่วนสำนักงานศุลกากรในพื้นที่ห่างไกลจะรับการสำแดงการนำเข้าสินค้าเป็นฉบับพิมพ์เท่านั้น

C. สถานประกอบการ

C.1 รูปแบบของการดำเนินธุรกิจ

บริษัทจำกัด

ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งบริษัทจำกัดคือ 50 ล้านบาท แต่หากเป็นการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในกรณีทั่วไปจะต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำจำนวน 1 ล้านบาท และมีทุนชำระแล้วอย่างน้อยจำนวน 2,500 ล้านบาท ณ วันจดทะเบียน หรือมีทุนชำระแล้วอย่างน้อยจำนวน 1 ล้านบาท ณ วันจดทะเบียนในบางประเภทธุรกิจ ทั้งนี้ บริษัทจำกัดจะต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง อย่างน้อย 2 คน และจะต้องคงไว้ซึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 2 คน

บริษัทจำกัดมี 2 ประเภท คือ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด โดยบริษัทมหาชนจำกัดจะถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยหน่วยงานกำกับดูแลด้านการเงิน (Financial Service Authority)

สำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาติ

บริษัทต่างชาติได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสำนักงานสาขาเพื่อประกอบธุรกิจบางประเภทในอินโดนีเซีย เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เป็นต้น

การร่วมค้า

การร่วมค้า (Joint venture) ถือเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี โดยการร่วมค้าในรูปแบบบริษัทจำกัดจะเรียกว่า Perseroan Terbatas (PT) ในภาษาอินโดนีเซีย

สำหรับการร่วมค้าด้านสาธารณูปโภค จะต้องมิตินิติบุคคลอินโดนีเซียเป็นผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลร่วมค้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 33

สำนักงานผู้แทนของบริษัทต่างชาติ

สำนักงานผู้แทนของบริษัทต่างชาติ (Representative office) สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้เท่าที่กฎหมายกำหนด เช่น การกำกับดูแล การเป็นตัวกลาง การประสานงาน การจัดการที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบริษัทในเครือ การแนะนำสินค้าและการเตรียมเอกสารจัดตั้งบริษัท เป็นต้น และไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น การค้าขาย หรือการให้บริการ

C.2 การควบรวมและการซื้อกิจการ

การซื้อกิจการ

การซื้อกิจการสามารถดำเนินการได้โดยผ่านการซื้อหุ้นหรือสินทรัพย์ของบริษัทอื่น การซื้อหุ้นได้รับความนิยมในอินโดนีเซียและเป็นทางเลือกสำหรับบริษัทต่างชาติในการเข้าซื้อกิจการของบริษัทอินโดนีเซีย

การควบรวมกิจการ

ในทางปฏิบัติ การควบรวมกิจการเป็นที่นิยมน้อยกว่าการซื้อกิจการ ถึงแม้ว่าการควบรวมกิจการจะได้รับยกเว้นภาษี โดยเป็นผลจากความไม่แน่นอนในการได้รับอนุมัติยกเว้นภาษีจากเจ้าหน้าที่หลังจากการควบรวมกิจการแล้วเสร็จ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะไม่พิจารณายกเว้นภาษีให้ก่อนการควบรวมกิจการแล้วเสร็จ ทั้งยังมีขั้นตอนการดำเนินการและขั้นตอนทางเอกสารที่ซับซ้อนกว่าการซื้อกิจการ

ทั้งนี้ บริษัทต่างชาติไม่สามารถควบรวมกิจการกับบริษัทอินโดนีเซียได้

C.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตารางสรุปอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประเภทภาษี	อัตราภาษี (ร้อยละ)
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	25
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย	
เงินปันผล	10/15/20
ดอกเบี้ย	15/20
ค่าสิทธิ	15/20
ค่าบริการ	2
ค่าบริการก่อสร้าง	2/3/4/6
ค่าเช่าสินทรัพย์	2
ค่าเช่าที่ดินและอาคาร	10
ภาษีเงินได้สำหรับค่าตอบแทนที่จ่ายให้กับผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซีย	20
ภาษีจากการจำหน่ายกำไรของสำนักงานสาขา	20

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายอินโดนีเซีย จะต้องนำเงินได้จากการประกอบกิจการทั่วโลก (Worldwide income) มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยสามารถนำภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศมาเครดิตกับภาษีเงินได้นิติบุคคลในอินโดนีเซียได้หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

สำหรับสำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาตินั้นจะเสียภาษีเฉพาะรายได้อันเนื่องมาจากการประกอบกิจการในอินโดนีเซียเท่านั้น

สำหรับบริษัทต่างชาติที่มีสถานประกอบการถาวรในอินโดนีเซียจะต้องเสียภาษีเงินได้ที่ได้รับแม้จะมีเงินได้อันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการถาวรโดยตรง แต่หากเป็นเงินได้ที่บริษัทต่างชาติได้รับมาจากธุรกิจอันมีลักษณะคล้ายคลึงกับธุรกิจของสถานประกอบการถาวร เงินได้ดังกล่าวจะถูกถือว่าเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ตามหลัก Force of attraction

เงินปันผล

เงินปันผลเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทอินโดนีเซียให้กับบริษัทอินโดนีเซียจะต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 ซึ่งอาจได้รับยกเว้นหากเงินปันผลนั้นถูกจ่ายจากกำไรสะสมและบริษัทผู้รับเงินปันผลนั้นถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นสัดส่วนเท่ากับหรือมากกว่า 25% ของทุนที่ได้ชำระแล้ว

สำหรับบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียและได้รับเงินปันผลจะต้องเสียภาษีที่อัตราสูงสุดร้อยละ 10 และสำหรับเงินปันผลที่จ่ายให้กับผู้รับในต่างประเทศจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 20 ซึ่งอาจลดหรือยกเว้นภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อน

การนำส่งแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลรายปีภายใน 4 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาได้อีก 2 เดือน และต้องชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลรายปี (หากมี) ก่อนยื่นแบบแสดงรายการดังกล่าว

นอกจากนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลล่วงหน้าเป็นรายเดือนภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปเป็นจำนวน 1 ใน 12 ของภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา (โดยไม่รวมถึงเงินได้พิเศษอื่นหรือภาษีที่ถูกระเมินเพิ่มเติมในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา)

การบรรเทาภาระภาษีต่างประเทศ

ภาระภาษีที่ถูกจัดเก็บในต่างประเทศเนื่องจากเงินได้นอกประเทศนั้น สามารถนำมาเครดิตกับภาษีเงินได้นิติบุคคลในอินโดนีเซียได้ไม่เกินกว่าจำนวนที่กำหนด ทั้งนี้ วิธีการคำนวณภาษีนี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ

C.4 เงินได้ที่ต้องเสียภาษี

เงินได้พึงประเมิน

เงินได้ที่ต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษีนี้นับมีหลายประเภท เช่น

- ▶ กำไรจากการดำเนินกิจการ
- ▶ กำไรจากการขาย หรือการโอนทรัพย์สิน
- ▶ ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าสิทธิ ค่าเช่าและเงินได้จากการให้ใช้ทรัพย์สิน
- ▶ เงินได้อันเป็นผลมาจากการปรับโครงสร้างองค์กร
- ▶ กำไรจากการขาย หรือโอนสัมปทานเหมืองแร่ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจากการร่วมทุนในบริษัทที่ประกอบธุรกิจเหมืองแร่
- ▶ ภาษีที่ได้รับคืนและถูกนำไปเป็นรายจ่ายทางภาษีแล้ว
- ▶ เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม (Syariah-based businesses) ภายใต้กฎหมายอิสลาม

เงินได้บางประเภทนั้นเมื่อถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีอีก เนื่องจากถือเป็นภาวะภาษีสุดท้าย เช่น ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 20 สำหรับดอกเบี้ยรับจากการฝากเงินออมทรัพย์ ฝากประจำ หรือบัตรเงินฝาก ที่จ่ายให้กับผู้รับซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียหรือในอัตราที่ต่ำกว่า ภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อนหากผู้รับเป็นนิติบุคคลต่างชาติ

รายจ่ายทางภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถหักรายจ่ายจากเงินได้เพื่อการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล หากเป็นรายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดเงินได้นั้นๆ รายจ่ายบางรายการไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายทางภาษีหรือที่เรียกว่ารายจ่ายต้องห้าม ได้แก่

- ▶ ภาษีเงินได้และค่าปรับ
- ▶ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้ถือหุ้น หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- ▶ ของขวัญ

- ▶ เงินบริจาค ยกเว้นเงินบริจาคสำหรับภัยพิบัติระดับประเทศ เงินสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการวิจัยและพัฒนาในอินโดนีเซีย เงินสนับสนุนเพื่อการพัฒนาด้านสาธารณสุขโลก การสนับสนุนเพื่อการศึกษา และเงินสนับสนุนเพื่อการพัฒนาด้านการกีฬา
- ▶ ผลประโยชน์รวมถึง เงินช่วยเหลือ ของขวัญ รางวัลที่ให้แกพนักงาน หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน
- ▶ เงินสำรองสำหรับบางธุรกิจ
- ▶ ผลขาดทุนจากธุรกรรมในต่างประเทศ

สินค้าคงคลัง

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี มูลค่าของสินค้าคงคลังจะต้องคำนวณด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน (First-In First-Out method : FIFO) หรือวิธีต้นทุนโดยเฉลี่ย โดยไม่อนุญาตให้ใช้วิธีเข้าหลังออกก่อน (Last-In First-Out method : LIFO)

เงินสำรอง

โดยปกติเงินสำรองไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายทางภาษี อย่างไรก็ตาม สำหรับธุรกิจบางประเภท เช่น ธนาคาร หรือสถาบันการเงิน บริษัทประกันภัย บริษัทสินเชื่อ สามารถนำเงินสำรองสำหรับหนี้สงสัยจะสูญมาเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

บริษัทที่ดำเนินธุรกิจดังต่อไปนี้สามารถนำเงินสำรองบางประเภทที่ตั้งไว้มาถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

- ▶ บริษัทผู้ออกประกันสังคม: เงินสำรองสำหรับประกันสังคม
- ▶ บริษัทประกอบธุรกิจด้านป่าไม้: เงินสำรองสำหรับการปลูกป่า
- ▶ บริษัทประกอบธุรกิจเหมืองแร่: เงินสำรองสำหรับฟื้นฟูเหมืองแร่
- ▶ บริษัทประกอบธุรกิจบำบัดของเสีย: เงินสำรองสำหรับปิดและซ่อมแซมโรงงานบำบัดของเสีย

หนี้สูญสามารถถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้หากเป็นไปตามเงื่อนไข อย่างไรก็ตาม การตัดจำหน่ายลูกหนี้การค้าของบริษัทในเครือไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

ค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคาสามารถคำนวณได้จากการอายุการใช้งานของสินทรัพย์ ด้วยวิธีเส้นตรง หรือวิธียอดลดลง

สินทรัพย์แต่ละประเภทมีการกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประเภท สินทรัพย์	อายุการใช้งาน (ปี)	วิธีคำนวณ	
		วิธีเส้นตรง (ร้อยละ)	วิธียอดลดลง (ร้อยละ)
อาคาร			
ถาวร	20	5	-
ไม่ถาวร	10	10	-
สินทรัพย์ชนิดอื่น			
ประเภทที่ 1	4	25	50
ประเภทที่ 2	8	12.5	25
ประเภทที่ 3	16	6.25	12.5
ประเภทที่ 4	20	5	10

สินทรัพย์ไม่มีรูปร่างที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี รวมถึงสิทธิการเช่าสินทรัพย์จะถูกตัดจำหน่ายตามอายุการใช้งานและค่าเสื่อมราคาด้วยอัตราเดียวกันกับสินทรัพย์ถาวร อย่างไรก็ตาม อาจมีค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายอัตราพิเศษสำหรับธุรกิจบางประเภท

ส่วนต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน

กำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนถือเป็นรายได้และรายจ่ายทางภาษี หากเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีของอินโดนีเซีย

ขาดทุนสะสมยกมา

ผลขาดทุนไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางภาษีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาได้ แต่สามารถยกไปใช้ได้ภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชีถัดไปต่อเนื่องกันและอาจสูงที่สุดถึง 10 รอบระยะเวลาบัญชีถัดไปในธุรกิจบางประเภท

การใช้ผลขาดทุนระหว่างบริษัทในเครือ

ผลขาดทุนของบริษัทหนึ่งไม่สามารถนำมาหักกับเงินได้ของอีกบริษัทหนึ่งในเครือได้

การกำหนดราคาโอน

กฎหมายได้กำหนดวิธีการกำหนดราคาโอน (Transfer Pricing) ดังต่อไปนี้ในการพิจารณาราคาตลาด

- ▶ วิธีเปรียบเทียบกับราคาที่มีได้ควบคุม
- ▶ วิธีราคาขายต่อ
- ▶ วิธีราคาทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม
- ▶ วิธีแบ่งกำไร
- ▶ วิธีแบ่งกำไรสุทธิเป็นรายธุรกรรม

อินโดนีเซียกำหนดให้บริษัทดำเนินธุรกรรมด้วยราคาตลาดและเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลทางการค้า โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคาโอนและจัดเก็บไว้เป็นเวลา 5 ปีนับจากปีภาษีที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การตกลงราคาโอนเป็นการล่วงหน้า (APA) ทั้งแบบเอกภาคี (Unilateral) และแบบทวิภาคี (Bilateral) สามารถกระทำได้ในอินโดนีเซีย

ข้อกำหนดของอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน

ตั้งแต่ปี 2016 เป็นต้นไป อินโดนีเซียกำหนดให้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนอยู่ที่ 4 ต่อ 1 โดยบริษัทที่มีหนี้สินเกินกว่าอัตราส่วนที่กำหนด ดอกเบี้ยจ่ายอันเนื่องมาจากหนี้สินดังกล่าวจะไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

เงินกู้ยืมจากบริษัทในเครืออาจถูกถือว่าเป็นส่วนของทุน ส่งผลให้ดอกเบี้ยจ่ายจากเงินกู้ยืมดังกล่าวไม่สามารถนำมาถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ ทั้งนี้ อธิบดีกรมสรรพากร (DGT) อาจนำกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดราคาโอนมาบังคับใช้ในการตีความรายได้และรายจ่ายทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมดังกล่าว

สำหรับการกู้ยืมระหว่างบริษัทในเครือนั้น บริษัทควรพิจารณาข้อกำหนดต่อไปนีเพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกประเมินมิให้นำดอกเบี้ยจ่ายมาเป็นรายจ่ายทางภาษีอากร

- ▶ จัดทำรายงานวิเคราะห์ถึงความจำเป็นของการกู้ยืม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมถึง รายละเอียดและวัตถุประสงค์ สภาพตลาดขณะที่มีการให้เงินกู้ยืม จำนวนเงินกู้ยืม และเงื่อนไข การประกันและทรัพย์สินค้ำประกัน รวมถึงจำนวนหนี้สินค้างชำระ ทั้งหมดของผู้กู้ยืม
- ▶ การกู้ยืมเงินระหว่างบริษัทในเครือต้องเกิดขึ้นจริง โดยอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน จะต้องสอดคล้องกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือตามที่ธุรกิจทั่วไปปฏิบัติกัน
- ▶ ดอกเบี้ยหรือค่าบริการอื่นๆ ที่จ่ายระหว่างบริษัทในเครือจะต้องเป็นไปตามราคาตลาด

C.5 ภาษีอื่น ๆ

การบริโภคและการนำเข้าสินค้าและบริการรวมถึงการให้บริการจากผู้ให้บริการในต่างประเทศแต่มีการใช้บริการนั้นในอินโดนีเซียจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 อย่างไรก็ดี การส่งออกสินค้าและบริการบางประเภทมีอัตรากำหนดมูลค่าเพิ่มอยู่ที่ร้อยละ 0

สินค้าฟุ่มเฟือยทั้งหมดที่ผลิตในประเทศและเป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศต้องเสียภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยเพิ่มเติมนอกเหนือจากภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยอัตรากำหนดสินค้าฟุ่มเฟือยจะอยู่ที่ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20 ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า

ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2558 เป็นต้นไป ผู้ประกอบการในเกาะชวาและบาหลี จะเริ่มใช้ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ หรือที่เรียกว่า “e-faktur” ซึ่งใบกำกับภาษีทุกฉบับต้องผ่านการรับรองทางอิเล็กทรอนิกส์โดยสำนักงานภาษี ทั้งนี้ ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว จะถูกนำมาบังคับใช้ทั่วประเทศอินโดนีเซีย ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2559 เป็นต้นไป

C.6 รายงานทางการเงิน และการสอบบัญชี

หลักการบัญชี

เกณฑ์คงค้าง (Accrual method) เป็นเกณฑ์ที่ใช้เพื่อการจัดทำงบการเงิน

มาตรฐานของสภาวิชาชีพ

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีและรายงานทางการเงินแห่งอินโดนีเซีย (Dewan Standar Akuntansi Keuangan : DSAK) เป็นหน่วยงานภายใต้สถาบันนักบัญชีแห่งประเทศไทยอินโดนีเซีย (Ikatan Akuntan Indonesia : IAI) มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างและออกมาตรฐานการบัญชี การตรวจสอบบัญชี รวมถึงการตีความมาตรฐานการบัญชี

ตลาดหลักทรัพย์

หน่วยงานกำกับดูแลตลาดทุนแห่งอินโดนีเซียมีหน้าที่ออกข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีเพื่อทำให้เกิดมาตรฐานสำหรับการจัดทำงบการเงินและรายงานทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แนวทางการปฏิบัติทางบัญชี

หลักการบัญชีที่ได้รับการรับรองทั่วไปของอินโดนีเซียโดยส่วนใหญ่ จะสอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards : IFRS) อย่างไรก็ดี ยังมีบางส่วนของที่อาจแตกต่างกัน ในทางปฏิบัตินั้นหากมาตรฐานการบัญชีของอินโดนีเซียไม่มีข้อกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บริษัทสามารถปฏิบัติตาม IFRS ได้ หรือหากไม่มีข้อกำหนดใน IFRS ก็สามารถปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่ได้รับการรับรองของสหรัฐอเมริกา (US GAAP) ได้ อย่างไรก็ดี ทาง DSAK และ IAI มีแผนที่จะแก้ไขให้หลักการบัญชีของอินโดนีเซียเป็นไปตาม IFRS ทั้งหมด

ข้อกำหนดทางการบัญชี

การเปิดเผยข้อมูล

งบการเงินประกอบด้วยงบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสดและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

งบการเงินต้องจัดทำขึ้นเป็นภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย อย่างไรก็ดีตาม บริษัทสามารถยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงการคลังเพื่อจัดทำงบการเงินเป็นภาษาอังกฤษ

การรายงาน

เพื่อประโยชน์ในการเปิดเผยข้อมูลให้กับนักลงทุน บริษัทมหาชนจำกัดจะต้องนำส่งงบการเงินประจำปีที่ได้ตรวจสอบและรับรองโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้กับหน่วยงานกำกับดูแลการเงิน (Otoritas Jasa Keuangan หรือ OJK) ภายใน 3 เดือนหลังจากสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ งบการเงินสำหรับครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีต้องนำส่งภายใน 1 เดือนหลังจากวันสิ้นสุดของครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

การนำส่งงบการเงิน

บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดต้องนำส่งงบการเงินที่ได้ตรวจสอบและรับรองโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้กับกระทรวงพาณิชย์ภายใน 6 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

การสอบบัญชี

บริษัทและสำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาติที่ประกอบธุรกิจในอินโดนีเซีย จะต้องจัดทำงบการเงินซึ่งได้ตรวจสอบและรับรองโดยสำนักงานตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต

การบันทึกและการจัดเก็บเอกสาร

บริษัทต้องเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทไว้อย่างน้อย 5 ปีเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบทางภาษี ในส่วนของเอกสารทางบัญชี บริษัทต้องจัดเก็บไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี

D. บุคคลธรรมดา

D.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาบนเงินได้จากแหล่งเงินได้ทั่วโลก ส่วนบุคคลผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะเงินได้จากแหล่งเงินได้ในอินโดนีเซียเท่านั้น

บุคคลธรรมดาที่ได้พำนักอยู่ในอินโดนีเซียมากกว่า 183 วันในระยะเวลา 12 เดือนใดๆ หรือระยะเวลาตามปีภาษี จะถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซีย

เงินได้ที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี

โดยทั่วไป เงินได้ที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีของลูกจ้าง ได้แก่ ค่าจ้าง เงินเดือน ค่านายหน้า โบนัส เงินบำนาญ เงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้รับเนื่องจากการทำงาน ส่วนค่าตอบแทนอื่นที่มีใช้ตัวเงิน อาจไม่ถือเป็นเงินได้สำหรับลูกจ้าง และบริษัทนายจ้างไม่สามารถนำไปถือเป็นรายจ่ายทางภาษี

เงินชดเชยจากการเลิกจ้างและเงินบำเหน็จที่จ่ายครั้งเดียว อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่ายในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 25 และอัตราร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 5 ตามลำดับ โดยภาษีดังกล่าวถือเป็นภาระภาษีสุดท้ายสำหรับบุคคลธรรมดา

ผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน สมาชิกของสมาคม หรือบุคคลตามกฎหมายอื่นๆ อาจมีภาระต้องเสียภาษีบนเงินได้จากธุรกิจโดยต้องนำมารวมกับเงินได้ประเภทอื่นและเสียภาษีในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 30

เงินปันผล ค่าเช่า ค่าสิทธิและดอกเบี้ยในบางกรณีซึ่งจ่ายให้กับบุคคลธรรมดาอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่ายในอัตราที่แตกต่างกัน ในกรณีทั่วไป เงินได้จากการลงทุนเหล่านี้ต้องนำมารวมกับรายได้อื่นๆ และเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่อัตราร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 30 อย่างไรก็ตาม สำหรับเงินได้บางประเภท เมื่อถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้ว ไม่ต้องถูกนำมารวมเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมกับรายได้อื่นอีกเนื่องจากถือว่าเป็นภาระภาษีสุดท้าย เช่นเงินได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- ▶ ผู้เสียภาษีที่มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียได้รับเงินปันผลอยู่ในบังคับเสียภาษีสุดท้ายในอัตราร้อยละ 10
- ▶ เงินชดเชยจากการเลิกจ้างอยู่ในบังคับเสียภาษีสุดท้ายในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 25
- ▶ เงินได้ซึ่งจ่ายจากผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุโดยกองทุนบำนาญ อยู่ในบังคับเสียภาษีสุดท้ายในอัตราตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 5

ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

ค่าใช้จ่าย

รายการดังต่อไปนี้สามารถนำมาหักจากเงินได้ต่อปีของลูกจ้างเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการคำนวณเงินได้ที่ต้องเสียภาษี

- ▶ ค่าใช้จ่ายเหมาในอัตราร้อยละ 5 ของเงินได้รวมก่อนหักรายจ่าย แต่ไม่เกิน 6 ล้านรูเปียต่อปี และ
- ▶ เงินสมทบเข้ากองทุนบำนาญซึ่งได้รับอนุมัติโดยกระทรวงการคลัง เงินสมทบเข้ากองทุนออมทรัพย์ เงินประกันบำเหน็จบำนาญ เงินสมทบสำหรับผู้สูงอายุและกองทุนสำหรับพนักงาน

สำหรับการคำนวณเงินได้ที่ต้องเสียภาษีของผู้รับบำนาญนั้น จะสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราร้อยละ 5 ของเงินบำนาญทั้งสิ้น แต่ไม่เกิน 2.4 ล้านบาทต่อปี

ค่าลดหย่อน

ตารางด้านล่างแสดงจำนวนค่าลดหย่อนรายปีตามประเภทของค่าลดหย่อนซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นไป

ประเภทของค่าลดหย่อน	จำนวนค่าลดหย่อน (ล้านบาท)
ค่าลดหย่อนส่วนบุคคล	36,000,000
ค่าลดหย่อนเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่มีคู่สมรส	3,000,000
ค่าลดหย่อนเพิ่มเติมสำหรับภรรยา หากเงินได้นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเงินได้ของสามี หรือสมาชิกอื่นในครอบครัว	36,000,000
ค่าลดหย่อนเพิ่มเติมสำหรับบุตรและบุตรบุญธรรมต่อคน (ไม่เกิน 3 คน)	3,000,000

อัตรากาซี

อัตรากาซีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นดังตารางต่อไปนี้

ช่วงเงินได้สุทธิ (ล้านบาท)	อัตรากาซีเงินได้บุคคลธรรมดา (ร้อยละ)
50,000,000 หรือ น้อยกว่า	5
50,000,001 ถึง 250,000,000	15
250,000,001 ถึง 500,000,000	25
500,000,001 หรือ มากกว่า	30

ภาวะภาษีสำหรับผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซีย

บุคคลธรรมดาผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในอินโดนีเซียจะอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 20 จากเงินได้อื่นเนื่องมาจากการทำงานในอินโดนีเซีย

การบรรเทาภาษีต่างประเทศ

หากบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีในอินโดนีเซียได้รับเงินได้ในต่างประเทศและได้เสียภาษีเงินได้ในประเทศแหล่งเงินได้นั้น ภาษีเงินได้ที่จ่ายในต่างประเทศนั้นสามารถนำมาเครดิตจากภาษีที่ต้องชำระในอินโดนีเซียได้ ทั้งนี้ เท่ากับจำนวนภาษีที่ชำระไปในต่างประเทศหรือจำนวนภาษีที่ต้องชำระในอินโดนีเซียจากเงินได้นั้นๆ แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

การบรรเทาผลขาดทุนสุทธิ

ผลขาดทุนสุทธิสามารถยกมาเป็นรายจ่ายได้ไม่เกิน 5 ปี

D.2 เงินสมทบกองทุนประกันสังคม

อินโดนีเซียไม่มีการสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม อย่างไรก็ตาม นายจ้างและลูกจ้างอยู่ในบังคับต้องสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพและประกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงาน (BPJS ketenagakerjaan หรือเดิมเรียกว่า JAMSOSTEK) โดยมีวิธีการคำนวณเงินสมทบเข้ากองทุนดังนี้

- ▶ ประกันอุบัติเหตุจากการทำงาน – นายจ้างสมทบในอัตราระหว่างร้อยละ 0.24 ถึงร้อยละ 1.74 ของเงินได้
- ▶ ประกันชีวิต – นายจ้างสมทบในอัตราร้อยละ 0.3 ของเงินได้
- ▶ กองทุนบำนาญ (กองทุนสำหรับผู้สูงอายุ) – นายจ้างสมทบในอัตราร้อยละ 3.7 และลูกจ้างสมทบในอัตราร้อยละ 2 ของเงินได้

ลูกจ้างที่สมทบเข้ากองทุนบำนาญสามารถนำเงินสมทบมาหักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ไม่เกินอัตราร้อยละ 2 ของเงินได้ การสมทบเข้ากองทุน BPJS ketenagakerjaan ข้างต้นจะบังคับใช้กับบริษัทที่มีลูกจ้างมากกว่า 10 คน หรือบริษัทที่มีการจ่ายค่าจ้างมากกว่า 1 ล้านรูเปียต่อเดือนและลูกจ้างชาวต่างชาติที่ทำงานในอินโดนีเซียเป็นระยะเวลาเกินกว่า 6 เดือน

เงินสมทบจะคำนวณจากฐานเงินเดือนรวมถึงประโยชน์เพิ่มเติมเดือน โดยไม่กำหนดจำนวนเงินสูงสุด ทั้งนี้ ลูกจ้างชาวต่างชาติ สามารถรับเงินสมทบคืนในอัตราร้อยละ 3.7 บวกส่วนเพิ่มร้อยละ 2 เมื่อสิ้นสุดการทำงานและเดินทางออกจากอินโดนีเซีย

ตั้งแต่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป อินโดนีเซียกำหนดให้บริษัทเข้าร่วมกองทุนดูแลสุขภาพ (BPJS kesehatan) ซึ่งบริษัทจะต้องสมทบเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 4 ของค่าจ้างรายเดือนต่อลูกจ้างหนึ่งคน แต่ไม่เกิน 189,000 รูเปียต่อเดือนโดยประมาณและลูกจ้างจะต้องสมทบเข้ากองทุนด้วยอัตราร้อยละ 0.5 ของค่าจ้างแต่ไม่เกิน 23,625 รูเปียต่อเดือนโดยประมาณ โดยหลังจาก 1 กรกฎาคม 2558 เป็นต้นไป เงินสมทบของลูกจ้างจะเพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละ 1 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 47,250 รูเปียต่อเดือนโดยประมาณ

D.3 การชำระภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการ

นายจ้างมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายเมื่อจ่ายเงินได้จากการจ้างแรงงานให้กับลูกจ้างและยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือนทุกวันที่ 20 ของเดือนถัดไป และยังคงยื่นแบบแสดงรายการภาษีรายปีสำหรับลูกจ้างทุกคนภายในวันที่ 20 มกราคมของปีถัดไป

บุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้อยู่ในบังคับต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายปีภายในวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดไป ทั้งนี้ บุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้จากการจ้างแรงงานเพียงอย่างเดียวจะไม่อยู่ในบังคับต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีรายเดือน

บุคคลธรรมดาที่มีสถานภาพสมรสสามารถยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของตนเอง แยกต่างหากจากคู่สมรสได้

D.4 อนุสัญญาภาษีซ้อน

ณ ธันวาคม 2557 อินโดนีเซียลงนามเข้าร่วมอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศต่างๆ จำนวน 65 ประเทศ ดังนี้

ประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับอินโดนีเซีย

กาตาร์	บรูไน ดารุสซาลาม	สเปน
เกาหลีใต้	บังคลาเทศ	ลวิตเซอร์แลนด์
เกาหลีเหนือ	บัลแกเรีย	สวีเดน
คูเวต	เบลเยียม	สหพันธรัฐรัสเซีย
แคนาดา	ปากีสถาน	สหรัฐอเมริกา
โครเอเชีย	ปาปัวนิวกินี	สหราชอาณาจักร
จอร์แดน	โปรตุเกส	สาธารณรัฐเช็ก
จีน	โปแลนด์	สาธารณรัฐโวลัว
ซิมบับเว	ฝรั่งเศส	สิงคโปร์
ซีเรีย	ฟินแลนด์	ออสเตรเลีย
ซูดาน	ฟิลิปปินส์	ออสเตรีย
ซูรินาเม	มองโกเลีย	อิตาลี
เซเชลส์	มาเลเซีย	อินเดีย
ญี่ปุ่น	เม็กซิโก	อิหร่าน
เดนมาร์ก	โมร็อกโก	อิสราเอล
ตุรกี	ยูเครน	อิตาลี
ตูนิเซีย	เยอรมัน	ออสเตรีย
ไต้หวัน	โรมาเนีย	แอฟริกาใต้
ไทย	ลักเซมเบิร์ก	แอลจีเรีย
นอร์เวย์	เวเนซุเอลา	ฮ่องกง
นิวซีแลนด์	เวียดนาม	ฮังการี
เนเธอร์แลนด์	ศรีลังกา	

D.5 วีซ่า

ชาวต่างชาติที่ประสงค์จะเดินทางเข้าอินโดนีเซียต้องได้รับวีซ่า ไม่ว่าจะอยู่ในอินโดนีเซียนานเท่าใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม ชาวต่างชาติที่มาจากจากหน่วยงานภาครัฐ นักท่องเที่ยว หรือชาวต่างชาติผู้เดินทางเข้ามาด้วยวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรมและธุรกิจ จาก 14 ประเทศ รวมถึงประเทศไทย สามารถขอรับวีซ่าได้ ณ เวลาเดินทางเข้า (Visa on arrival) โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมและสามารถอยู่ในอินโดนีเซียได้ไม่เกิน 30 วัน

ชาวต่างชาติที่ประสงค์จะเดินทางเข้ามายังอินโดนีเซียเพื่อติดต่อธุรกิจ หรือเพื่อดำเนินกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ การท่องเที่ยว สังคมและวัฒนธรรม สามารถขอรับวีซ่าประเภทเข้าออกครั้งเดียว (Visa Kunjungan : VK) หรือวีซ่าประเภทเข้าออกหลายครั้ง (Visa Kunjungan Beberapa Kali Perjalanan : VKBP) จากสถานทูตหรือสถานกงสุลอินโดนีเซียในต่างประเทศ

วีซ่าประเภทเข้าออกครั้งเดียว (VK) จะออกให้กับชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าอินโดนีเซียและพำนักอยู่ในอินโดนีเซียไม่เกิน 60 วัน ซึ่งบริษัทหรือบุคคลซึ่งเป็นผู้รับรอง (Sponsor) ของชาวต่างชาติผู้ขอวีซ่าจะต้องชี้แจงเหตุผลสำหรับการขอวีซ่าดังกล่าว โดยจะสามารถขอต่ออายุได้คราวละ 1 เดือน ภายในระยะเวลาทั้งหมดไม่เกิน 6 เดือน และจะไม่สามารถใช้ได้อีกหากชาวต่างชาติได้เดินทางออกนอกอินโดนีเซียไปแล้ว โดยหากประสงค์จะเดินทางเข้าอินโดนีเซียอีกจะต้องขอวีซ่าใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้ วีซ่าประเภทเข้าออกครั้งเดียว จะไม่สามารถใช้ได้กับผู้ที่ต้องการทำงานในอินโดนีเซีย

วีซ่าประเภทเข้าออกหลายครั้ง (VKBP) มีอายุสูงสุด 12 เดือน ผู้ได้รับวีซ่าประเภทนี้จะสามารถเดินทางเข้าและพำนักอยู่ในอินโดนีเซียได้ไม่เกิน 60 วันต่อครั้ง ดังนั้นจึงเหมาะสำหรับผู้ที่ประสงค์จะเดินทางเข้าและพำนักอยู่ในอินโดนีเซียเพื่อติดต่อธุรกิจเป็นปกติ ธุระ หรือผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวรในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ วีซ่าประเภทเข้าออกหลายครั้งจะไม่สามารถใช้ได้กับผู้ที่ประสงค์จะทำงานในอินโดนีเซียเช่นกัน

วีซ่าถิ่นที่อยู่

วีซ่าถิ่นที่อยู่ (Residence visa หรือ Visa Tinggal Terbatas : VTT) มีอายุ 30 วันนับจากวันที่ชาวต่างชาติเดินทางเข้าอินโดนีเซีย วีซ่าประเภทนี้จะออกให้เฉพาะชาวต่างชาติผู้ประสงค์จะทำงานในอินโดนีเซียตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยจะต้องมีบัตรถิ่นที่อยู่

(Limited-stay permit card) หรือที่เรียกว่า Kartu Izin Tinggal Terbatas (KITAS) และใบอนุญาตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ลูกจ้างชาวต่างชาติควรยื่นคำร้องขอบัตรถิ่นที่อยู่ ภายใน 30 วันนับจากวันเดินทางเข้าอินโดนีเซีย

บัตรถิ่นที่อยู่สามารถต่ออายุได้ 5 ครั้ง โดยการขอต่ออายุในแต่ละครั้งจะมีอายุ 1 ปี

ผู้ติดตามของลูกจ้างชาวต่างชาติ จะต้องได้รับวีซ่าถิ่นที่อยู่ บัตรถิ่นที่อยู่และใบอนุญาตอื่นๆ เช่นเดียวกัน

D.6 ใบอนุญาตทำงาน

ใบอนุญาตทำงาน

รัฐบาลอินโดนีเซียประสงค์ให้จ้างลูกจ้างชาวต่างชาติเฉพาะงานหรือตำแหน่งที่ชาวอินโดนีเซียไม่สามารถทำได้ นายจ้างชาวต่างชาติจะต้องฝึกอบรมและให้ความรู้แก่ชาวอินโดนีเซียเพื่อให้สามารถทำงานแทนชาวต่างชาติได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยจะต้องมีพนักงานอินโดนีเซีย 10 คน ต่อการจ้างพนักงานชาวต่างชาติ 1 คน

นายจ้างจะต้องจัดให้ลูกจ้างชาวต่างชาติมีใบอนุญาตทำงาน อย่างไรก็ตาม การขอวีซ่าและใบอนุญาตทำงานอาจซับซ้อนและใช้เวลานาน ด้วยเหตุนี้ นายจ้างควรประสานงานกับตัวแทนท้องถิ่นสำหรับการยื่นขอวีซ่าและใบอนุญาตทำงานของลูกจ้างต่างชาติ ใบอนุญาตทำงานมีอายุ 12 เดือนและสามารถขอขยายระยะเวลาได้